

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4209210694
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4209210694.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v exekučnej veci oprávneného: RNDr. Juraj Novák - PIKER, s miestom podnikania Trnava, Agátová 3376/1, IČO: 14 119 838, zastúpený JUDr. Darinou Kurňavovou, advokátkou, so sídlom Trnava, Kapitulská 5, proti povinnému: T. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., U. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom, so sídlom Bratislava, Klincová 35, o vymoženie 117 170,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 10Er/707/2009-351 z 18. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie povinného proti výroku I., ktorým zamietol námietky povinného proti trovám exekúcie o d m i e t a.

II. Odvolací súd odvolanie povinného proti výroku II., ktorým zamietol námietky povinného proti exekúcii o d m i e t a.

III. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku III., ktorým odmietol návrh JUDr. Ivana Jánošíka na zastavenie exekúcie z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

IV. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku IV., ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení platnom a účinnom v čase začatia exekúcie, ďalej len „Exekučný poriadok“) uznesením č. k.10Er/707/2009-351 z 18. novembra 2019 zamietol námietky povinného proti trovám exekúcie. Výrokom II. zamietol námietky povinného proti exekúcii. Výrokom III. odmietol návrh JUDr. Ivana Jánošíka na zastavenie exekúcie z 19. 01. 2012 a výrokom IV. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z 12. 06. 2019.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 50 ods. 1, 4, § 57 ods. 1, § 58 ods. 4, § 196, § 200 ods. 1, § 201 ods. 1, 2, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 3, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, 2, § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom od 01. 01. 2009, § 470 ods. 2 CSP, § 373 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

3. V odôvodnení poukázal na to, že návrhom na vykonanie exekúcie doručeným pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóovi dňa 16. 09. 2009 sa oprávnený domáhal vymoženía pohľadávky voči povinnému z exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 zo dňa 27. 08. 009, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02. 09. 2009. Dňa 16. 09. 2009 požiadal pôvodný súdny exekútor o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie. Na základe návrhu oprávneného, žiadosti súdneho exekútora a exekučného titulu vydal exekučný súd dňa 21. 09. 2009 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril pôvodného súdneho exekútora vymožením pohľadávky vo výške 117 170,53 eura s príslušenstvom v prospech oprávneného. V súčasnosti je exekúcia vedená u súdneho exekútora JUDr. Ivety Ailerovej.

4. Dňa 05. 10. 2009 zaslal pôvodný súdny exekútor exekučnému súdu námietky povinného z 30. 09. 2009 proti trovám exekúcie, ktoré boli súdnemu exekútorovi doručené dňa 01. 10. 2009. V námietkach proti trovám exekúcie namietal, že súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslil predbežné trovy exekúcie sumou 17 748,29 eura, ktoré mali pozostávať z odmeny vo výške 14 888 eur, DPH vo výške 2 287,63 eura a hotových výdavkov vo výške 99,58 eura, trovy považoval za nepreskúmateľné, keďže z upovedomenia o začatí exekúcie nie je zistiteľné, z akého základu bola vypočítaná odmena súdneho exekútora a nie je zistiteľné, z čoho pozostávajú hotové výdavky súdneho exekútora. Povinný ďalej namietal, že ak súdny exekútor vypočítal odmenu vo výške 17 748,26 eura bez DPH, takto vypočítaná odmena je v rozpore s vyhláškou č. 288/1995 Z. z. Pôvodný súdny exekútor sa k námietkam povinného proti trovám exekúcie vyjadril v podaní z 01. 10. 2009, v ktorom uviedol, že predbežné trovy exekúcie v upovedomení o začatí exekúcie rozpisal zrozumiteľne a vyčíslil ich v súlade s vyhláškou č. 288/1995 Z. z.

5. Dňa 14. 10. 2009 doručil pôvodný súdny exekútor exekučnému súdu námietky povinného z 01. 10. 2009 proti exekúcii, ktoré boli súdnemu exekútorovi doručené dňa 01. 10. 2009. Povinný namietal, že Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave je osobou bez právnej subjektivity, nemôže byť nositeľom práv a povinností, a preto je jeho úkon právne bezvýznamným úkonom, ktorý nemôže založiť akékoľvek práva a povinnosti. Rozhodcovský rozsudok je nulitný právny úkon. S poukazom na uvedené podal na Okresný súd Bratislava II žalobu o zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku. Ďalej uvádzal skutočnosti, ktorými spochybňuje oprávnenosť pohľadávky oprávneného a poukazuje na okolnosti, za ktorých bolo podpísané uznanie dlhu obsahujúce aj rozhodcovskú doložku. Oprávnený sa k námietkam povinného proti exekúcii vyjadril v podaní z 21. 01. 2010 a navrhol, aby súd námietkam nevyhovel, keďže Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave bol v čase podania žaloby, a aj v čase vydania exekučného titulu, zapísaný v zozname stálych rozhodcovských súdov Slovenskej republiky. Vyjadril sa aj k okolnostiam, za akých mala vzniknúť pohľadávka oprávneného voči povinnému a za akých bolo podpísané uznanie dlhu obsahujúce aj rozhodcovskú doložku.

6. V podaní z 19. 01. 2012, ktoré bolo exekučnému súdu doručené dňa 23. 01. 2012, advokát JUDr. Ivan Jánošík uviedol, že súdne konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 26Cb/108/2009 o zrušenie rozhodcovského rozsudku nie je doposiaľ právoplatne skončené, avšak vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku bola uznesením z 03. 05. 2011 odložená až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 26Cb/108/2009. S poukazom na uvedené rozhodnutie, na podklade ktorého má byť vedená exekúcia voči majetku povinného, nie je vykonateľné, vo veci teda neexistuje exekučný titul v zmysle § 41 ods. 1 Exekučného poriadku. Na základe uvedených skutočností žiadal o zastavenie exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku. K uvedenému podaniu advokát JUDr. Ivan Jánošík nepripojil splnomocnenie, z ktorého by vyplývalo jeho oprávnenie konať v mene povinného.

7. Dňa 20. 02. 2012 vydal vyšší súdny úradník exekučného súdu uznesenie, ktorým zamietol námietky povinného proti trovám exekúcie, zamietol námietky povinného proti exekúcii, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 26Cb/108/2009. Uznesenie doručil právnej zástupkyňi oprávneného, pôvodnému súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Szabóvi a JUDr. Ivanovi Jánošíkovi v domnení, že ide o právneho zástupcu povinného. Keďže proti uzneseniu žiaden zo subjektov, ktorému bolo uznesenie doručené, nepodal odvolanie, prvoinštančný súd dňa 29. 03. 2012 vyznačil na uznesení právoplatnosť dňom 14. 03. 2012.

8. Zo splnomocnenia z 27. 05. 2019 (č. I. 149 spisu) vyplýva, že povinný dňa 27. 05. 2019 splnomocnil advokáta JUDr. Ivana Jánošíka na zastupovanie a výkon všetkých úkonov v exekučnom konaní EX 900/2009-K, k zastupovaniu a výkonu všetkých úkonov spojených s ochranou voči nárokom uplatňovaným oprávneným v rozsahu 117170,53 eura s príslušenstvom, a to tak v mimosúdnom ako aj v súdnom konaní.

9. V podaní z 12. 06. 2019, exekučnému súdu doručené dňa 14. 06. 2019 označené povinným ako „návrh na odstránenie protiprávneho stavu a zastavenie exekúcie“, povinný uviedol, že vo veci samej neexistuje vecné rozhodnutie, ktoré by mohlo vyvolať platobnú povinnosť povinného či údajný nárok oprávneného zabezpečiť v rámci exekučného konania a oprávnený využíva nulitné úkony. Poukázal na to, že Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave nemal a nemá pozíciu rozhodcovského súdu, že ide o osobu bez právnej subjektivity, a teda nemôže byť nositeľom práv a povinností. Úkon takéhoto subjektu nemôže založiť akékoľvek práva a povinnosti. Uvedené potvrdil aj Okresný súd Komárno, ktorý v právnej veci T. proti Medzinárodnému obchodnému rozhodcovskému súdu v Bratislave o určenie, že Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave nemá postavenie právnickej osoby, a teda nie je schopný byť nositeľom práv a povinností rozhodol uznesením sp. zn. 4Cb/342/2010 z 13. 10. 2011 tak, že konanie zastavil z dôvodu, že Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave nie je spôsobilý byť účastníkom konania pre neexistenciu právnej subjektivity. Oprávnený opätovne podal žalobu o tú istú sumu s príslušenstvom a trovami konania, konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5Cb/156/2013. Povinný odmieta postavenie dlžníka oprávneného, dodal, že otázkou existencie dlhu sa nik vecne nezaoberal a ani ju exaktne neurčil. O dlhu povinného voči oprávnenému nikdy nerozhodol na to príslušný orgán, a to súd. Z vyššie uvedených dôvodov nevznikli predpoklady na vedenie exekúcie, a to pre neexistenciu exekučného titulu.

10. K návrhu na odstránenie protiprávneho stavu a návrhu na zastavenie exekúcie z 12. 06. 2019 sa vyjadril oprávnený v podaní z 08. 07. 2019, v ktorom navrhol zamietnuť návrh povinného na zastavenie exekúcie. S poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 26Cb/108/2009 v znení rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/9/2018, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 01. 04. 2019, je nesporné, že vo veci existuje rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade s exekučným titulom, jeho postup pri vymáhaní je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a nevykazuje žiadne znaky iného než právneho konania. K návrhu zástupcu povinného sa vyjadril aj v podaní z 18. 10. 2019, v ktorom uviedol, že povinný nepreukázal ani jeden z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku, pričom všetky okolnosti v súvislosti s existenciou nároku na strane oprávneného a dlhu na strane povinného boli objasnené v stanovisku oprávneného z 21. 01. 2010, ktorého sa pridriava.

11. Podaním zo 14. 06. 2019, exekučnému súdu doručené dňa 19. 06. 2019, označené ako „návrh na odstránenie protiprávneho stavu a zastavenie exekúcie“ povinný uviedol, že došlo k vadnému postupu súdu pri doručovaní uznesenia č. k. 10Er/707/2009-131 z 20. 02. 2012, ktoré bolo doručované JUDr. Ivanovi Jánošíkovi ako právnomu zástupcovi povinného, ktorý však prevzal zastupovanie povinného dňa 27. 05. 2019, preto do 27. 05. 2019 nebol oprávnený prijímať doručované písomnosti. Takýmto postupom mu bolo znemožnené podať opravný prostriedok a domáhať sa ochrany svojich práv. Predmetné uznesenie súdu preto pre jeho nedoručenie povinnému doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, preto požiadal o nápravu protiprávneho stavu a doručenie predmetného uznesenia. V záujme o minimalizovanie rozsahu škôd na majetku povinného, zástupca povinného požiadal o okamžité ukončenie exekúcie na majetok povinného a vrátenie finančných prostriedkov, ktoré mu už boli protiprávne exekvované. Tieto skutočnosti povinný zastúpený advokátom uviedol aj vo svojom podaní z 09. 07. 2019, ktoré bolo exekučnému súdu doručené dňa 10. 07. 2019.

12. Na základe tohto podania zástupcu povinného, teda z dôvodu tvrdenia JUDr. Ivana Jánošíka, že podpis na doručenke, preukazujúcej doručenie mu uznesenia súdu z 20. 02. 2012, nie je jeho, bola dňa 04. 07. 2019 súdnymi úradníkmi stornovaná doložka právoplatnosti uznesenia súdu z 20. 02. 2012 a predmetné uznesenie bolo doručené povinnému, ktorý ho prevzal dňa 09. 07. 2019.

13. Dňa 19. 07. 2019 povinný osobne doručil exekučnému súdu odvolanie proti uzneseniu z 20. 02. 2012, v ktorom uviedol, že podáva odvolanie proti výrokom I. až III. uznesenia, keďže rozhodnutie nie je vecne správne, je nepreskúmateľné a trpí neprekonateľnými vadami. Poukázal na nesprávne doručovanie uznesenia, opätovne poukazoval na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok vydaný Medzinárodným obchodným rozhodcovským súdom v Bratislave je nulitným neplatným úkonom, ktorý nemá povahu listiny, ktorá by mohla byť exekučným titulom, namietal svoje postavenie povinného, keďže otázkou existencie dlhu sa nik vecne nezaoberal a o dlhu nikdy nerozhodol súd. Poukázal na to, že oprávnený za účelom zabezpečiť si údajný nárok podal dňa 18. 04. 2013 na Okresnom súde Komárno ďalšiu žalobu, ktorou sa opätovne domáhal voči nemu ako žalovanému priznania nároku na zaplatenie sumy 117 170,53 eura s príslušenstvom (sp. zn. 5Cb/156/2013), v ktorom namietal existenciu prekážky

veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) a minimálne ďalšieho súdneho konania (litispencia). K nároku pôvodného súdneho exekútora na predbežné trovy exekúcie uvedené v upovedomení o začatí exekúcie povinný uviedol, že sú nepreskúmateľné a pôvodný súdny exekútor, pokiaľ by konal s odbornou starostlivosťou, mal zistiť, že nie sú splnené podmienky na začatie exekúcie, a teda nie je dôvod na podanie návrhu na vydanie poverenia. K odvolaniu voči výroku o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii povinný uviedol, že uznesenie je v tejto časti nepreskúmateľné, keďže súd sa nezaoberal platnosťou úkonu Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave, ani subjektivitou Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave, preto navrhol, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 20. 02. 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne ho zmenil a exekúciu zastavil.

14. K odvolaniu povinného sa vyjadril oprávnený v podaní z 18. 10. 2019, v ktorom navrhol odvolanie povinného odmietnuť, keďže proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie je odvolanie neprípustné, prípadne, aby odvolanie zamietol. Poukázal na to, že obranu povinného považuje za zavádzajúcu, účelovú, tendenčnú, spôsobujúcu právne prieťahy, keďže sa opakovane vracia k neexistencii exekučného titulu a všakovakými postupmi dosiahol zmarenie doložky právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Komárno z 20. 02. 2012. Predmetom exekučného konania nie je zisťovanie nároku oprávneného a dlhu povinného, keď existuje právoplatný exekučný titul na vymáhanie pohľadávok v zmysle Exekučného poriadku.

15. Exekučný súd uznesením z 20. 02. 2012 vydal uznesenie, ktorým rozhodol o námietkach povinného proti trovám exekúcie, o námietkach proti exekúcii, o návrhu na zastavenie exekúcie a ktorým povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 26Cb/108/2009. Uznesenie bolo doručované právnemu zástupcovi oprávneného, pôvodnému súdному exekútorovi a JUDr. Ivanovi Jánošíkovi v domnení, že ide o zástupcu povinného, pretože JUDr. Ivan Jánošík dňa 23. 01. 2012 doručil exekučnému súdu v mene povinného podanie, ktoré vlastnoručne ako zástupca podpísal, preto mal súd za to, že je oprávnený prijímať za povinného doručované zásielky, a to aj napriek tomu, že nepripojil k podaniu splnomocnenie. Následne po doručení uznesenia zástupkyňi oprávneného, súdnému exekútorovi a JUDr. Ivanovi Jánošíkovi a vzhľadom na to, že proti predmetnému uzneseniu nebolo podané odvolanie, exekučný súd dňa 29. 03. 2012 vyznačil na uznesení právoplatnosť dňom 14. 03. 2012.

16. Dňa 30. 05. 2019 bolo do súdneho spisu založené splnomocnenie na zastupovanie povinného advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom. Zo splnomocnenia vyplýva, že plnú moc povinný udelil advokátovi dňa 27. 05. 2019 a JUDr. Ivan Jánošík je oprávnený zastupovať povinného pri všetkých úkonoch súvisiacich s predmetnou exekúciou, a to tak v súdnom ako aj v mimosúdnom konaní.

17. Vzhľadom na podanie právneho zástupcu povinného zo 14. 06. 2019, v ktorom namietal, že v čase doručovania uznesenia z 20. 02. 2012 nebol oprávnený zastupovať povinného, ako aj vzhľadom na tvrdenie zástupcu povinného, že podpis na doručenke, ktorá je súčasťou súdneho spisu a ktorá mala preukazovať doručenie uznesenia JUDr. Ivanovi Jánošíkovi, nie je podpisom JUDr. Ivana Jánošíka, súdny úradník stornoval právoplatnosť vyznačenú na uznesení z 20. 02. 2012 a uznesenie doručil povinnému, ktorý ho prevzal dňa 09. 07. 2019. Povinný dňa 19. 07. 2019 podal odvolanie proti I. až III. výroku tohto uznesenia.

18. Exekučný súd konštatoval, že napriek tomu, že súdni úradníci pri doručovaní uznesenia z 20. 02. 2012, pri vyznačovaní jeho právoplatnosti ako ani pri stornovaní jeho právoplatnosti nepostupovali precízne, keďže nevyzvali povinného ani JUDr. Ivana Jánošíka na odstránenie pochybností o tom, či povinný v čase doručovania uznesenia z 20. 02. 2012 bol alebo nebol zastúpený, vychádzajúc zo zásady platnej v exekučnom konaní, podľa ktorej navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené (§ 61 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017), bol súd v ďalšom priebehu konania týmto procesným postupom súdnych úradníkov viazaný a vznikla preto potreba rozhodnúť o odvolaní povinného. Štvrtý výrok uznesenia nebol odvolaním napadnutý, preto nadobudol právoplatnosť dňom 25. 07. 2019.

19. Keďže odvolanie povinného smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, proti ktorého rozhodnutiu bolo v zmysle § 374 ods. 4 OSP odvolanie vždy prípustné, bolo odvolanie podané povinným vyhodnotené ako odvolanie prípustné a podané včas. S poukazom na

dikciu zákonného ustanovenia § 374 ods. 4 OSP došlo podaním odvolania proti I., II. a III. výroku uznesenia vyššieho súdneho úradníka z 20. 02. 2012 k zrušeniu týchto výrokov uznesenia, o ktorých znovu rozhodol sudca.

20. Pôvodný súdny exekútor vydal dňa 23. 09. 2009 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo dňa 28. 09. 2009 doručené povinnému. V upovedomení bol povinný poučený o možnosti vzniesť námietky proti exekúcii ako aj proti trovám exekúcie. Povinný dňa 01. 10. 2009 doručil pôvodnému súdному exekútorovi námietky proti trovám exekúcie. Následne dňa 09. 10. 2009 doručil pôvodnému súdnému exekútorovi aj námietky proti exekúcii. Námietky proti trovám exekúcie ako aj námietky proti exekúcii podal povinný v zákonnej lehote.

21. Povinný namietal, že upovedomenie o začatí exekúcie je v časti trov exekúcie nepreskúmateľné a odmena súdneho exekútora v ňom nebola vyčíslená v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Exekučný súd sa s tvrdením povinného nestotožnil majúci za to, že trovy exekúcie boli v upovedomení vyčíslené správne. Pohľadávka oprávneného s príslušenstvom k 23. 09. 2009 (k dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie), bola vyčíslená vo výške 148 834,88 eura, pričom pri určení základu na výpočet odmeny vychádzal súdny exekútor z výšky istiny 11 7170,53 eura a príslušenstva, ktoré tvoria: a) úroky vyčíslené v návrhu na vykonanie exekúcie pevnou sumou spolu vo výške 1640,71 eura; b) úroky nevyčíslené v návrhu na vykonanie exekúcie, ktoré pôvodný súdny exekútor vypočítal ku dňu vydania upovedomenia vo výške 24 185,38 eura; c) trovy pôvodného konania spolu vo výške 5148,94 eura a d) trovy exekúcie spolu vo výške 689,32 eura (súdny poplatok vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 672,82 eura).

22. Spolu základ na výpočet odmeny súdneho exekútora predstavoval sumu 148 834,88 eura. S poukazom na uvedené súdny exekútor postupoval v zmysle § 5 ods. 1, 2, 3 vyhl. č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov, keď predbežné trovy exekúcie vyčísliť spolu vo výške 17748,26 eura, pričom pozostávajú z: a) odmeny vo výške 14 884 eur (10 % z vymáhanej pohľadávky 148 834,88 eura); b) 19 % DPH zo sumy 14 884 eur vo výške 2 827,96 eura a c) hotových výdavkov - poštovné vo výške 36,30 eura s DPH, ktoré exekučný vzhľadom na výšku vymáhanej pohľadávky považoval za primerané. Z uvedených dôvodov námietky povinného proti trovám exekúcie zamietol.

23. Ďalej skúmal dôvodnosť námietok povinného proti exekúcii. Povinný namietal, že orgán, ktorý vydal exekučný titul, t.j. Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave, je osobou bez právnej subjektivity, ktorá nemôže byť nositeľom práv a povinností, preto je jej úkon právne bezvýznamným úkonom, ktorý nemôže založiť akékoľvek práva a povinnosti. Exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok takejto osoby, je teda nulitný právny úkon. Uvádzal aj skutočnosti, ktorými spochybňuje oprávnenosť pohľadávky oprávneného a poukazyval na okolnosti, za ktorých bolo podpísané uznanie dlhu obsahujúce aj rozhodcovskú doložku.

24. Za účelom rozhodnutia o námietkach povinného proti exekúcii si exekučný súd vyžiadaval z Okresného súdu Bratislava II správu o tom, v akom stave je konanie vedené na tomto súde pod sp. zn. 26Cb/108/2009, ktorého predmetom bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 z 27. 08. 2009. Exekučný súd zistil, že Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 26Cb/108/2009-437 z 10. 04. 2017 žalobu zamietol. Vo veci rozhodoval aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom č. k. 4Cob/9/2018-492 z 28. 02. 2019 potvrdil napadnutý rozsudok. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/108/2009-437 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 4Cob/9/2018-492 nadobudol právoplatnosť dňa 01. 04. 2019.

25. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/108/2009-437 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave 4Cob/9/2018-492 vyplýva, že súdy pri rozhodovaní skúmali, či mal Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave právomoc rozhodovať spory v rozhodcovskom konaní, pričom vyhodnotili, že tomu tak bolo. Vychádzajúc zo záverov právoplatných rozhodnutí týchto súdov, s ktorými sa exekučný súd v stotožnil, námietku povinného, že rozhodcovský rozsudok Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 z 27. 08. 2009 je nulitný právny akt, vyhodnotil ako nedôvodnú. Na uvedenom závere súdu nemení nič ani podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 4Cob/9/2018-492, keďže pre vedenie exekúcie je rozhodujúce, že rozhodcovský rozsudok je ako exekučný titul vykonateľný a právoplatným rozhodnutím súdu bola žaloba o jeho zrušenie zamietnutá.

26. K tvrdeniam povinného, ktorými spochybňuje oprávnenosť pohľadávky oprávneného, uviedol, že okolnosti, za ktorých vznikol dlh povinného voči oprávnenému, exekučný súd nie je oprávnený v konaní o námietkach povinného proti exekúcii preskúmať. Ide o okolnosti, ktoré nastali ešte pred vydaním exekučného titulu a z § 50 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetnom námietok proti exekúcii môžu byť len okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, preto exekučný súd pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii nie je oprávnený preskúmať exekučný titul z toho hľadiska, či bol vydaný správne a či je povinný skutočne nositeľom povinnosti, ku ktorej splneniu ho exekučný titul zaväzuje.

27. S poukazom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že exekúcia sa začala oprávnenne, keďže oprávnený pripojil k návrhu na vykonanie exekúcie formálne i materiálne vykonateľný exekučný titul, ktorý bol vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, nárok oprávneného nijakým spôsobom nezanikol a skutočnosti uvádzané povinným v námietkach proti exekúcii nie sú dôvodom na zastavenie exekúcie, preto súd námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

28. Povinný odvolaním napadol aj III. výrok uznesenia z 20. 02. 2012, ktorým bol zamietnutý návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním súdneho spisu zistil, že išlo o návrh na zastavenie exekúcie z 19. 01. 2012, ktorý bol exekučnému súdu doručený dňa 23. 01. 2012 a ktorý podal JUDr. Ivan Jánošík. Keďže v priebehu konania povinný aj JUDr. Ivan Jánošík zhodne tvrdili, že povinný až do dňa 27. 05. 2019 nebol v konaní zastúpený, konštatoval, že tento návrh na zastavenie exekúcie nepodala oprávnená osoba, keďže ho neurobil ani povinný, ani osoba, ktorá by v čase úkonu bola oprávnená povinného zastupovať. Z uvedeného dôvodu návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 19. 01. 2012 podaný JUDr. Ivanom Jánošíkom odmietol ako návrh podaný neoprávnenou osobou.

29. Exekučný súd ďalej preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie z 12. 06. 2019, v ktorom opätovne namietal, že rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť, keďže ide o osobu bez právnej subjektivity. Poukazoval na uznesenie Okresného súdu Komárno z 13. 10. 2011 vo veci vedenej pod sp. zn. 4Cb/342/2010, ktorým súd konanie zastavil z dôvodu, že Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave nie je spôsobilý byť účastníkom konania pre neexistenciu právnej subjektivity. Zároveň poukazoval na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5Cb/156/2013 prebieha aj ďalšie konanie, v ktorom si oprávnený v pozícii žalobcu opätovne uplatňuje voči povinnému ako žalovanému nárok na zaplatenie sumy 117 170,53 eura. Namietal aj to, že o jeho dlhu voči oprávnenému nikdy nerozhodol súd.

30. Predmetný návrh exekučný súd posúdil podľa jeho obsahu ako návrh na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/ a g/ Exekučného poriadku. K tvrdeniu povinného, že rozhodcovský súd nemal právomoc vo veci rozhodnúť, poukázal prvoinštančný súd na ods. 41 a 42 odôvodnenia tohto uznesenia, kde sa s touto námietkou povinného už vysporiadal. V súvislosti s uznesením Okresného súdu Komárno z 13. 10. 2011 vo veci vedenej pod sp. zn. 4Cb/342/2010 exekučný súd uviedol, že týmto rozhodnutím nie je viazaný. Z podania povinného nie je zrejmé, v akej veci bolo rozhodnutie vydané, a navyše v porovnaní s exekučným titulom (rozhodcovským rozsudkom z 27. 08. 2009) bolo uznesenie vydané až 13. 10. 2011, teda po viac ako 2 rokoch od vydania exekučného titulu, preto nie je vylúčené, že postavenie rozhodcovského súdu sa v období od 27. 08. 2009 do 13. 10. 2011 mohlo zmeniť. Skutočnosť, že Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave nebol k 13. 10. 2011 spôsobilý byť účastníkom konania pre neexistenciu právnej subjektivity nevyklučuje, že v čase vydania rozhodcovského rozsudku mal tento rozhodcovský súd právnu subjektivitu a bol oprávnený vydať rozhodcovský rozsudok.

31. Pokiaľ ide o námietky, že na Okresnom súde Komárno prebieha pod sp. zn. 5Cb/156/2013 aj ďalšie konanie, exekučný súd konštatoval, že táto námietka povinného nemá žiaden vplyv na predmetné exekučné konanie. Prípadná prekážka litispendencie alebo prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicatae) má význam jedine pre konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5Cb/156/2013, keďže je zrejmé, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom a aj samotné exekučné konanie predchádzali podaniu žaloby, o ktorej sa koná vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 5Cb/156/2013. Z uvedeného dôvodu sa s existenciou prekážky litispendencie alebo prekážky právoplatne rozhodnutej musí vysporiadať súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cb/156/2013. Poznamenal, že obrana povinného je rozporuplná, keď na jednej strane v exekučnom konaní a v konaní pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 26Cb/108/2009 neuznáva rozhodcovský rozsudok

ako exekučný titul a označuje ho ako nulitný právny akt, na druhej strane ale má zakladať prekážku rei iudicatae alebo litispendencie. Nie je možné tvrdiť, že rozhodcovský rozsudok je nulitný právny akt a na druhej strane z neho vychádzať a tvrdiť, že o nároku oprávneného (v pozícii žalobcu ako veriteľa) už bolo rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Takáto obrana je zjavne účelová a evokuje dojem, že skutočným úmyslom povinného je vyhnúť sa splneniu vymáhateľnej pohľadávky oprávneného.

32. K námietke povinného, že o dlhu povinného voči oprávnenému nikdy nerozhodol na to príslušný orgán, a to súd, exekučný súd dodal, že o dlhu povinného rozhodol rozhodcovský súd, ktorý mal právomoc vo veci rozhodnúť. Rozhodnutie vydané rozhodcovským súdom je právoplatné a vykonateľné, nebolo žiadnym príslušným orgánom zrušené, ani sa nestalo neúčinné, preto ani táto námietka povinného nie je dôvodná. Z uvedených dôvodov návrh povinného na zastavenie exekúcie z 12. 06. 2019 ako nedôvodný zamietol.

33. V rámci zachovania procesnej istoty exekučný súd dodal, že o podaniach povinného z 13. 01. 2012 (č. I. 129 súdneho spisu), zo 14. 06. 2019 (č. I. 169 súdneho spisu), z 09. 07. 2019 (č. I. 193 súdneho spisu), z 18. 06. 2019 (č. I. 235 súdneho spisu) a z 01. 10. 2019 (č. I. 256 súdneho spisu) nerozhodoval, keďže podľa obsahu nešlo o ďalšie procesné návrhy povinného na rozhodnutie, ale išlo buď o podania adresované súdному exekútorovi (a súdu zasielané na vedomie) alebo išlo o urgencie povinného na vydanie rozhodnutia súdu k už skôr podaným procesným návrhom.

34. K prípustnosti odvolania proti výroku tohto uznesenia, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/27/2012, sp. zn. 1Cdo/308/2006, sp. zn. 3Cdo/306/2008, sp. zn. 3Cdo/130/2009, sp. zn. 3ECdo/139/2013, sp. zn. 5Cdo/327/2009, sp. zn. 7ECdo/216/2013), z ktorých vyplýva, že ak súd uznesením zamietne návrh na zastavenie exekúcie, je odvolanie prípustné, ak sa v návrhu uplatňovali dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 (§ 58 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017).

35. Záverom poznamenal, že konanie povinného a jeho zástupcu navodzuje dojem, že skutočnou snahou povinného nie je dosiahnutie zákonného stavu v spravodlivom súdnom konaní, ale zmätočnosťou svojich podaní dosiahnuť procesné chyby súdu za účelom vyhnutia sa splneniu vymáhateľnej pohľadávky oprávneného.

36. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo alternatívne, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že exekúciu zastaví. Namietal, že prvoinštančné uznesenie vykazuje vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/, e/ a g/ CSP. Poukázal na nesprávne poučenie súdom prvej inštancie, keď tento uviedol, že proti výrokom I., II. a III. nie je prípustné odvolanie a proti výroku IV. je odvolanie prípustné. Napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné. K vadnosti postupu súdu prvej inštancie uviedol dátumy, kedy mu bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie, ako aj to, že podal námietky proti trovám exekúcie ako aj proti samotnej exekúcii. Rovnako tak poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne doručoval rozhodnutie o námietkach a v dôsledku toho súd prvej inštancie nesprávne vyznačil na uznesení č. k. 10Er/707/2009-131 z 20. 02. 2012 právoplatnosť. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie, o ktorom mal rozhodovať odvolací súd, namiesto toho súd prvej inštancie vydal rovnaké rozhodnutie. Aj napriek nesprávnemu postupu exekučného súdu prišlo k exekvovaniu finančných prostriedkov z účtu povinného a začali sa realizovať zrážky z dôchodku, v ktorých sa pokračuje aj napriek tomu, že rozhodnutie o námietkach povinného nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Opätovne poukázal na to, že oprávnený sa žalobou na Okresnom súde Komárno domáha zaplatenia vymáhanej sumy v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cb/156/2013. Tu poukazuje na prekážku res iudicata a lispendencie. Pokiaľ ide o samotný nárok oprávneného uviedol, že exekučný súd vedie exekúciu bez existencie exekučného titulu. Poprel svoj dlh voči oprávnenému a uviedol, že ide len o snahu získať majetok, na ktorý oprávnený nemá nárok a ktorý nemôže získať bežným spôsobom. Znovu spochybnil právnu subjektivitu Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave, ktorý rozhodcovským rozsudkom, ktorý má byť v danej veci exekučným titulom, priznal oprávnenému v neprospech povinného vymáhanú sumu. Zdôraznil nulitosť exekučného titulu. V tomto smere poukázal na uznesenie Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/342/2020 z 13. 10. 2011, ktorý dospel k záveru, že Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd nemá právnu subjektivitu, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre v konaní

vedenom pod sp. zn. 26Cob/104/2009 z 31. 08. 2009. Vzhľadom k uvedenému je rozhodcovský rozsudok neplatný právny úkon. Ďalej namietal nárok súdneho exekútora na trovy exekúcie vyčíslené vo výške 17 748,29 eura. Trovy považuje za nepreskúmateľné. Zdôraznil, že ak by exekútor konal s odbornou starostlivosťou, zistil by, že exekučný titul vydal orgán, ktorý na to nebol oprávnený a nepodal by na exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

37. Ďalej uviedol, že odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za zmätočné a nepresvedčivé. Súd prvej inštancie sa nezaoberal podstatnými otázkami vo veci, a to najmä subjektivitou Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu, v dôsledku čoho považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010 z 01. 07. 2010, sp. zn. IV. ÚS 341/2012 z 17. 01. 2013 a sp. zn. II. ÚS 329/2010 z 10. 03. 2011. V súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/, g/ a l/ Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017 zdôraznil, že vzhľadom k tomu, že exekučný titul je nulitným právnym úkonom, je daný dôvod na zastavenie exekúcie, pretože exekúcia sa začala a rozhodnutie sa doposiaľ nestalo vykonateľným, je to dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a výkon takejto exekúcie je v rozpore s verejným poriadkom. S poukazom na uvedené navrhol zastaviť exekúciu s poukazom na § 57 ods. 1 písm. a/, g/ a l/ Exekučného poriadku.

38. K odvolaniu povinného sa písomne vyjadril súdny exekútor, ktorý uviedol, že povinný a jeho právny zástupca doručil exekučnému súdu ako aj súdnemu exekútorovi niekoľko podaní, ktoré sú zrejme prekopírované za účelom vyrobiť ďalšie podanie. Zdôraznil, že exekučný súd sa s podaniami povinného a jeho právneho zástupcu dostatočne vysporiadal vo svojich rozhodnutiach, naposledy napadnutým rozhodnutím, ktoré považuje za riadne odôvodnené.

39. K odvolaniu povinného sa písomne vyjadril oprávnený, uvádzajúc, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Zdôraznil, že právny zástupca povinného sa snaží zvrátiť exekučné konanie podávaním zmätočných podaní, ktoré nemajú oporu v právnej úprave. Dodal, že k návrhom povinného a jeho právneho zástupcu sa už vyjadril vo vyjadrení z 18. 10. 2019 označených ako „vyjadrenie k odvolaniu povinného voči uzneseniu Okresného súdu Komárno sp. zn. 10Er/707/2012“, doručeného exekučnému súdu dňa 09. 07. 2019, ako aj vo „vyjadrení k návrhu právneho zástupcu povinného z 12. 06. 2019 na odstránenie protiprávneho stavu a zastavenie exekúcie“. Na uvedených právnych záverom zotrval. Konštatoval, že povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by napĺňali dôvody na podanie odvolania alebo zastavenie exekúcie. Stále zastáva už uvedený názor, uvádza rovnaké skutočnosti, avšak jeho vyjadrenia sú len snahou zahmlievania a odbočenia od skutočností, že povinný svoj záväzok voči oprávnenému uznal a že je vydaný právoplatný exekučný titul, na podklade ktorého súdny exekútor koná v predmetnom konaní. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd odvolanie povinného odmietol a v časti proti výroku IV. zamietol.

40. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie povinného smerujúce proti I. a II. výroku napadnutého uznesenia, ktorým zamietol námietky povinného proti exekúcii a proti trovám exekúcie, je potrebné odmietnuť s poukazom na § 386 písm. c/ CSP ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa. Pokiaľ ide o výrok III. napadnutého uznesenia, ktorým odmietol návrh na zastavenie exekúcie JUDr. Jánošíka dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v tejto časti zrušiť s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a pokiaľ ide o výrok IV. napadnutého uznesenia dospel k záveru, že v tejto časti je napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vecne správne a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť.

41. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

42. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania, ak by boli v neprospech strany.

43. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

44. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

45. Podľa § 386 písm. c/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

46. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

47. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

48. Rozhodnutie odvolacieho súdu závisí od výsledku zistenia, ku ktorému dospeje po preskúmaní napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd môže rozhodnúť o odvolaní tak, že ho odmietne, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší.

49. Odvolací súd však môže o podanom odvolaní rozhodnúť aj bez toho, aby skúmal obsah napadnutého rozhodnutia a odvolanie odmietne, ak zistí, že bolo podané oneskorene, bolo podané neoprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné alebo nemá náležitosti podľa § 363 CSP, ak pre vady odvolania nie je možné v odvolacom konaní pokračovať.

50. Zákon taxatívne vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, t. j. proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v komentovanom ustanovení, odvolanie prípustné nie je. Ide o zmenu oproti doterajšej právnej úprave, ktorá taxatívne vypočítavala uznesenia, voči ktorým odvolanie prípustné nebolo.

51. Odvolací súd v nadväznosti na vyššie citované ustanovenia konštatuje, že na základe ustanovení § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 355 ods. 2 CSP dospel k názoru, že proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku je odvolanie prípustné, pokiaľ je výslovne v tomto zákone ustanovené, že odvolanie je prípustné. Toto pravidlo napokon platilo aj v zmysle pôvodnej právnej úpravy stanovenej v ustanovení § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (OSP).

52. Napadnutým uznesením č. k. 10Er/707/2009-351 z 18. novembra 2019 výrokom I. zamietol námietky povinného proti trovám exekúcie a výrokom II. zamietol námietky povinného proti exekúcii. V tomto smere odvolací súd tiež uvádza, že v zmysle § 50 ods. 1 Exekučného poriadku platnom v rozhodnom období môže povinný vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia

upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Námietky proti exekúcii je exekútor povinný doručiť súdu najneskôr do piatich dní od ich doručenia účastníkom. O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia. Proti rozhodnutiu, ktorým sa vyhovel námietkam, je prípustné odvolanie. Ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel, právoplatné, súd exekúciu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie. Obdobne to platí aj o námietkach voči trovám exekúcie, pretože podľa § 201 ods. 2 EP účinných v rozhodnom období (a pre toto konanie) odvolanie prípustné nebolo.

53. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Exekučný poriadok výslovne neustanovoval, že by proti rozhodnutiu o zamietnutí námietok povinného proti trovám exekúcie alebo exekúcii bolo odvolanie prípustné. Exekučný poriadok pripúšťa opravný prostriedok výlučne proti rozhodnutiu, ktorým exekučný súd námietkam proti exekúcii vyhovel. S prihliadnutím na ustanovenie § 355ods. 2 CSP preto platí, že proti rozhodnutiu exekučného súdu, ktorým rozhodol o námietkach povinného proti trovám exekúcie a exekúcii, odvolanie nie je prípustné. V tomto smere exekučný súd aj účastníkov konania, ktorým bolo uznesenie doručované, správne poučil.

54. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie povinného smerujúce proti výrokom I. a II. napadnutého uznesenia podľa § 386 písm. c/ CSP odmietol.

55. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie aj v ďalšej časti, a to výroku III., ktorým súd prvej inštancie odmietol návrh na zastavenie exekúcie JUDr. Ivana Jánošíka na zastavenie exekúcie z 19. 01. 2012 z dôvodu, že tento návrh bol podaný neoprávnenou osobou. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu, ako aj z platnej a účinnej právnej úpravy odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a v spojení s § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže výrok o odmietnutí návrhu na zastavenie exekúcie nemá oporu v právnej úprave. Prvoinštančný súd neodôvodnil podľa akého zákonného ustanovenia návrh uvedenej osoby odmietol. Len pre úplnosť odvolací súd konštatuje, že hoci poučenie napadnutého uznesenia prvoinštančného súdu konštatovalo neprípustnosť odvolania, odvolanie prípustné bolo v zmysle ust. § 357 písm. b/ CSP, preto bolo do odvolacieho pojednania prijaté.

56. Podľa § 398 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

57. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

58. Exekučný súd v danej veci nesprávne rozhodol o návrhu JUDr. Jánošíka na zastavenie exekúcie, ktorý podal v čase, keď ešte povinného nezastupoval, čo vychádza zo splnomocnenia udeleného povinným JUDr. Jánošíkovi, ktoré sa nachádza v súdnom spise, ale tiež z vyjadrení o tom, že ho do udelenia plnej moci v roku 2019 nezastupoval. Nesprávnym procesným postupom teda súd prvej inštancie zaťažil rozhodnutie vadou, ktorá odôvodňuje záver odvolacieho súdu, a to potrebu zrušiť a vrátiť vec na nové konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP.

59. Pre ďalší postup vo vzťahu k uvedenému podaniu prvoinštančný súd odstráni vady podania vo veci samej v širšom zmysle podľa § 127 CSP a nasl. s tým, že vyzve osobu JUDr. Jánošíka, aby predložil plnú moc od povinného pre predmetné podanie. V prípade, ak v súdom stanovenej lehote plnú moc nepredloží, nemožno hovoriť o účinne podanom podaní účastníka konania ako o podaní vo veci samej, preto podanie vyhodnotí ako podanie podľa § 128 CSP so zákonnými dôsledkami v zmysle § 128 ods. 3 CSP. V opačnom prípade, teda ak sa vada podania v širšom zmysle (nedostatok spočívajúci v osobe podávajúcej podanie) výzvou súdu odstráni, rozhodne o návrhu. Treba pritom prihliadnuť na ust. § 230 CSP (res iudicatae) v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP v prípade, pokiaľ o totožných námietkach v exekučnom konaní už rozhodoval. Je teda zrejmé, že pri posudzovaní prekážky rozhodnutej veci v

exekučnom konaní nie je možné prihliadať na procesnú formu súdneho rozhodnutia, ktorým sa rozhoduje vo veci samej. Ak teda v exekučnom konaní meritorne (vo veci samej) bolo rozhodnuté uznesením, platia relevantné ustanovenia Civilného sporového poriadku a táto skutočnosť zakladá do budúcnosti prekážku rozhodnutej veci. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 839 s.).

60. Pokiaľ ide o výrok IV., ktorým exekučný súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, odvolací súd v tomto smere dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, majúc jednoznačne za preukázané, že návrh povinného nie je dôvodný, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

61. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

62. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

63. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

64. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a vo veci aj správne a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v celom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

65. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí so všetkými námietkami povinného presvedčivo, opierajúc sa o právnu úpravu odôvodnil svoje rozhodnutie. Povinný v odvolaní nenamietal žiadne nové skutočnosti, poukazoval len na skutočnosti, ktoré v priebehu celej exekúcie opakovane namietal. Pokiaľ ide o námietku, že exekučný súd vydal duplicitné rozhodnutie o námietkach, odvolací súd poukazuje na argumentáciu súdu prvej inštancie, ktorý jasne a presvedčivo odôvodnil, prečo vo veci rozhodoval opätovne exekučný súd obsadený zákonným sudcom. S poukazom na § 374 ods. 4 OSP, prišlo k zrušeniu ex lege uznesenia súdu prvej inštancie č. k. 10Er/707/2009-131 z 20. 02. 2012, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, a teda aj v prípade, ak by zákon odvolanie proti tomuto uzneseniu odvolanie nepripúšťal.

66. Pokiaľ ide o poukazovanie na pochybenie exekučného súdu, ktorý nesprávne doručoval uznesenie č. k. 10Er/707/2009-131 z 20. 02. 2012, keď ho doručoval JUDr. Ivanovi Jánošíkovi ako právnomu zástupcovi povinného, hoci tento nedoručil splnomocnenie a exekučný súd ani na doplnenie splnomocnenia nevyzýval, a to ani povinného ani JUDr. Ivana Jánošíka, odvolací súd poznamenáva, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučný súd zistený nedostatok odstránil, keď zrušil doložku právoplatnosti nesprávne vyznačenú na tomto uznesení a uznesenie opätovne doručoval povinnému, ktorý ho prevzal dňa 09. 07. 2019. Proti tomuto uzneseniu následne podal aj odvolanie v časti výrokov I. až III. Uvedeným doručením exekučný súd konvalidoval prvotné nesprávne doručenie a v súčasnosti už nie je potrebné naň ďalej upozorňovať, keďže tento nedostatok bol odstránený, následne prišlo k zrušeniu uznesenia a v súčasnosti je predmetom odvolacieho prieskumu nové rozhodnutie, v ktorom exekučný súd rozhodol o námietkach povinného.

67. V súvislosti s námietkami ohľadom nesprávneho poučenia súdu prvej inštancie proti výroku I. až II., odvolací súd poukazuje na svoju argumentáciu uvedenú vyššie, kde odôvodnil svoje rozhodnutie v časti, v ktorom rozhodol o odmietnutí odvolania v uvedenej časti pre jeho neprípustnosť.

68. Pokiaľ ide o námietky ohľadom nedostatku procesnej subjektivity Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, ktorý je v danej veci exekučným titulom, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ku ktorému nemá námietky a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje. Exekučný súd v tomto smere za účelom zistenia skutočného stavu vyžiadal z Okresného súdu Bratislava II správu o tom, v akom stave je konanie vedené na tomto súde pod sp. zn. 26Cb/108/2009, ktorého predmetom bola žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 z 27. 08. 2009. Exekučný súd zistil, že Okresný súd Bratislava II rozsudkom č. k. 26Cb/108/2009-437 z 10. 04. 2017 žalobu zamietol. Vo veci rozhodoval aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom č. k. 4Cob/9/2018-492 z 28. 02. 2019 potvrdil napadnutý rozsudok. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/108/2009-437 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 4Cob/9/2018-492 nadobudol právoplatnosť dňa 01. 04. 2019.

69. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/108/2009-437 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Cob/9/2018-492 vyplýva, že súdy pri rozhodovaní skúmali, či mal Medzinárodný obchodný rozhodcovský súd v Bratislave právomoc rozhodovať spory v rozhodcovskom konaní, pričom vyhodnotili, že tomu tak bolo. Vychádzajúc zo záverov právoplatných rozhodnutí týchto súdov, s ktorými sa exekučný súd stotožnil, námietku povinného, že rozhodcovský rozsudok Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave sp. zn. 12/2009 z 27.08.2009 je nulitný právny akt, vyhodnotil ako nedôvodnú. Na uvedenom závere súdu nemení nič ani podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 4Cob/9/2018-492, keďže pre vedenie exekúcie je rozhodujúce, že rozhodcovský rozsudok je ako exekučný titul vykonateľný a právoplatným rozhodnutím súdu bola žaloba o jeho zrušenie zamietnutá.

70. Odvolací súd konštatuje, že treba v súvislosti z rozsudkom rozhodcovského súdu rozlišovať zriaďovateľa rozhodcovského súdu, potom pôvodcu rozhodcovského rozsudku, ktorým je rozhodcovský súd zriadený na základe zákona č. 244/2002 Z. z. a s tým spojené rozlišovanie existencie zriadeného rozhodcovského súdu v čase jeho rozhodovania na jednej strane a skutočnosť zrušenia a zániku rozhodcovského súdu zriaďovateľom v neskoršom období. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd považuje predmetnú odvolaciu námietku za adekvátne odôvodnenú. Ak v čase vydania rozhodcovského rozsudku bol v zmysle uvedeného zákona právnickou osobou zriadený rozhodcovský súd, ktorý rozhodol, potom rozhodcovský rozsudok sa nestáva nulitným len na základe toho, že rozhodcovský súd bol v neskoršom období zrušený.

71. Správne exekučný súd uviedol aj to, že nie je oprávnený v konaní o námietkach povinného proti exekúcii preskúmať. Ide o okolnosti, ktoré nastali ešte pred vydaním exekučného titulu a z § 50 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že predmetnom námietok proti exekúcii môžu byť len okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, preto exekučný súd pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii nie je oprávnený preskúmať exekučný titul z toho hľadiska, či bol vydaný správne a či je povinný skutočne nositeľom povinnosti, ku ktorej splneniu ho exekučný titul zaväzuje.

72. V nadväznosti na námietku povinného v odvolaní ohľadom nepreskúmateľnosti trov exekúcie, odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal tým, z čoho pozostávajú vyčíslené trovy a správne ich posúdil ako súladné so zákonom.

73. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa vysporiadal s námietkami, ktoré povinný v priebehu konania opakoval vo svojich podaniach. Vzhľadom k tomu je neodôvodnený záver povinného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Uvedené skutočnosti viedli odvolací súd ku konštatovaniu vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu povinného na zastavenie exekúcie, preto rozhodnutie v tejto časti s poukazom na § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

74. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).